

Přichází čas společných kroků, společné mysli,
společného tepu srdce.
Přichází čas společných kroků,
stejnosti i rozdílnosti.
Zavírám oči a hluboko se nořím do světa srdcí,
která bijí v tuto chvíli spolu s mou hudbou a s mým hlasem.
Zázračný okamžik zastavení se a spojení.

Nedívám se na to, jsem-li jiná, jsi-li jiný
a je to lépe či hůře.
Za mýma zavřenýma očima je tma
a já nevidím barvu tvé kůže,
nevidím, co sis dnes oblékl,
nevidím, co nabízíš světu.
Ale cítím tvé srdce, žár tvého srdce, cítím vůni Země

Kéž dovedu naslouchat rytmu tvého srdce,
kéž dovedu vstoupit do tvého domu,
kéž dovedu navštívit posvátná místa,
kéž dovedu naslouchat tvým modlitbám.

Modlitbám, jimž rozumí všechna srdce,
modlitbám, jimž rozumí všechny bytosti,
rozumí jim i stromy, které obklopují nás.
Je to modlitba vůně Země,
je to modlitba žáru srdce
v němž se spálí všechno pohrdání, všechna pýcha.

Kéž dovedu naslouchat rytmu tvého srdce,
kéž dovedu vstoupit do tvého domu,
kéž dovedu navštívit posvátná místa,
kéž dovedu otvírat tiše a s úctou dveře všech domovů
ke kterým mě cesta dovede, jsme stejní a jiní.....